

DORIN PLOSCARU

PEȘTELE PE USCAT

Poeme alese

∞ antologie ∞

Carte tipărită cu binecuvântarea
Înaltpreasfințitului
TEOFAN
Mitropolitul Moldovei și Bucovinei

DOXOLOGIA
Iași, 2012

Cuprins

Prefață	5
<i>Din volumul „Peștele pe uscat” (ed. Dacia, Cluj-Napoca, 2000)</i>	
de aici se numără timpul adevărat	23
rugăciune în 31 decembrie	25
noapte de Logos	26
moș nicu	27
între zborul gazelei peste stînci se întinde arcul de curcubeu	29
unul sabie, celălalt crin	30
bunica se făcuse vară	31
cînd voi mai avea eu o casă cu atîta poezie în jur	32
cuvintele, fiare sălbatice	33
poemul se naște dintr-o pasăre sălbatică	34
duminica celor cinci pîini și doi pești	35
de aici de sus se vede foarte aproape pămîntul	36
mîna ta moale, colăcel de ajun	37
umblare desculț pe valuri, pe mare	38
toaca lemn de dezgheț, clopotul turlei de îngheț	39
van gogh	40
solzii-mi cădeau de pe ochi	42
să se facă ziuă aștept	43
în țării de nepătruns	44
ianuarie de eminescu	46
ieșire din zid	48
dimitrie fîntîna și satul dintre păduri	49
ceasurile s-au oprit timpul stă nu vremiește	51
cad ca un măr de pe creangă	52
din două lemne puse cruciș, taina iubirii	53
sîntămărie mică	55
în mijlocul curții un cocoș ținut în brațe, mama	56
patruzeci de timpuri	57
pe sculptor moartea trebuie să-l găsească totdeauna-n picioare	58
poem de ispas	60
lumina teiului în duminica de rusalii	62

rohia albă	63
asinul moare în adânciri de păduri neștiute	65

Din volumul „Flaşneta”
(ed. Libra, București, 2000)

umblarea pe mare	69
pietre de moară îmi macină grâul	70
firul de lumină e un ram al copacului din afară	71
strîngeam în pumni zăpada cea nouă	72
am privit sub lupă dinții măcinați ai timpului nostru	74
visam că în ianuarie clămpăneau cocostîrcii	75
zgribulind de frică și așteptare	76
defilau alămurile muzicilor de bronz	77
mă așez în pat ca în mormîntul din stîncă	78
masa pîinii unde dumericăm în tăcere	79
mestecînd în tăcere liniștea de ozon	80
din casa de gheață a crucii de bobotează au răsărit apele	81
trei mere așez pe scîndura albă	82
cotropit mi-e trupul de bulbi	83
ramura de piersic	84
cîntecul păsării îmi va odihni suspinarea	85
o farfurie plină cu sîmburi	86
căutam prin beznele nopții chipul icoanelor	87
un șir de vagoane trecutul	88
dinspre miazănoapte vor veni ploile	89
sărutarea picioarelor	90

Din volumul „Nordul extatic”
(ed. Dacia XXI, Cluj-Napoca, 2011)

serpentina aghioritică	95
cele șapte rîuri galbene și celelalte nouă rîuri verzi	99
pe drumul ud de roua cunoașterii	104
peste ape sufletul călători-va peste ape	105
pelicanul ținea în mîini niște petale de flori roșii	107
stătea negru și roșu în fața mea	108
inima ta nu a mai avut răbdare	110
grimeaua maicii ana de la dragomirna	111

Din volumul „Artă și Rafinament. Floraria romantic”
(ed. Brumar, Timișoara, 2012)

plurigalvanicul acrylic din plasmă	115
ca furul se prelinge pe sub ușă	116

Smeurul	117
cu inima lumea-mbunînd	120
de trei ori cîntat-am Doamne	121
spre nord, spre nord la eșafod	123

Din volumul „Aurora Dreams”

(ed. Brumar, Timișoara, 2011)

picătura roșie de măceș	127
această pantă a muntelui pietricica	128
ca zborul păsării pe cer mi-e răstignirea	130
xilofone ale timpului sacru	132
inima mea aleargă spre tine asemeni calului roșu	133
pășind prin gări, prin noapte, printre trenuri	134
într-o miime de secundă a vieții porfirice	136
ca o înviere din morți stacojiile irizări spălau dimineața	137
o grindă întinsă pe cele două maluri	138
valsurile nunții pragheze	140
nicicînd nu am văzut palma mai răstignită pe crucifixul lumii	142
mintea încinsă cu broderii de safir	144
zaci într-o baltă de sînge a timpului suflete	146

Din volumul „Cincizeci de ierni pe muntele fuji”

(în curs de apariție)

duceam cu mine „marea sărată a acestei lumi”	
ca pe un stămbol de mărgăritare	149
ștergarele albe agățate-atîrnate pe umărul drept și	
numai pe umărul drept deveniseră aripi	151
anii vieții tale boabe de mătăanii în pumnul mîinii drepte	152
de care atîrnau clopoșind în bătaia vîntului	
literele alfa și omega	153
pe mîini port picături de ceară urme ale lacrimilor lor	
văzute și nevăzute	155
să fii sfișiat de durere în ziua Crăciunului	156
era pacea facerii lumii: ziua întîia	157
cincizeci de ierni au trecut peste muntele fuji	159
e liniște și e milă e bunătate pe fața lui împăcată,	
pe obrazul său alb	160
la fereastra ta cititorule în nopți de tăcere cu lună	161
flacăra de porfiră zgribulind în imensitatea antarctică	167
țin în podul palmei jăratecul roșu al candelii de la troița bătrînă	168
Doamne uscatu-mi-s-au ochii de-atîta durere	169

kilometrul unu al frontierei vama veche	170
îmbrăcînd zi de zi cămașa fericirii	172
cum bat clopotele în anotimpuri	173

Din volumul „Sîmbăta lui Lazăr”

(ed. Helicon, Timișoara, 1997)

Sîmbăta lui Lazăr	177
O căldură uranică adie din partea stîngă	178
Șterge-ți din cap toate cursurile de psihopatologie	181
Doar lacrimile îmi umblă prin trup	182
Dansînd în pletora primăverii	183
Ca ierburile amare în stomacul unui cerb	184
Corul Robilor (1)	185
Zadarnic uitîndu-te în lunca Mirceștilor	186
Ochii care au plîns la bucuria răsăritului soarelui	187
Spre seară apele verzi	189
Norii	190
Pescărușii țipă pe stîncile Dobrogei	191
Pietre de moară îmi macină grîul	192
Asemeni năvoadelor părăsite	193
Scrierea pe nisip	194
Arbore genealogic	195
Pe aici a trecut în vechime piciorul lui Dumnezeu	196
Corul robilor (2)	197
Trompeta de aur	198
Limita... ..	199
Semințele mărului au sărit... ..	200
Trompeții vestesc intrarea Reginei	201
Șerpuirile acestea... ..	202
Sîngele acestei zile... ..	203

Din volumul „Să mori primăvara”

(ed. Panteon, Piatra Neamț, 1995)

Rechinii înghit sfîrșitul de veac	207
Ora de toamnă	208
Început de noiembrie	210
Poemul	211
Istoria tragică	213
O mie de ani	214
La ce bun să mai cobori	216
Lupul singlaratic	217

Poem de april spre sfârșit	218
Totdeauna Paștele la Fundu Herții venea pe 15 aprilie	220

Din volumul „Peștele albastru”

(ed. Axa, Botoșani, 2005)

Și-au ținut înnodată năframă văduviei în neagră postire	223
Bejania	225
Am patruzeci de ani și nu m-am întâlnit cu america pe stradă	227
Curcubeul a-nflorit în triunghiul brațelor noastre	229
Curge la vale lacrima din Ler	230
Poem pentru oboi, fagot și clarinet	232
Acest purpuriu al dimineții de 8 septembrie 1999	233
Cartoful cu muguri	234
Timpul tornadelor	235
Cu-aceeași piele-n care-acum mă plouă	237
Peisaj antarctic II	238

Inedit

contemplînd liniștit aura violență a morții	241
Referințe critice	243

**de aici se numără timpul adevărat
(ieșirea la mare)**

toată noaptea m-am
luptat
cu strigoii
îmi purtau
patul
pe țesătura subțire
de alb
borangică floare,
mi-adusesem aminte
de ulița de atunci
și de-o casă în flăcări
sub ploile nopții
cineva rămăsese uitat
împietrit
acolo sub
termitele munților
ce tot mîzgălești
răcni o voce tabagică
ce tot mîzgălești
petice de hîrtie,
hai să dormim bătrîne
gările clocotesc
de pustietate
felinarele au făcut
icter de atîta galben
fluturii au plecat
în armată astăzi
prietene

nu-i mai tot căuta
pasărea a murit
și am spus: nu se poate
am tresărit
și m-am trezit în somn
dus pe aripi
de patul meu
prefăcut înger
serafică arătare.
treizeci de ani
trec ca o zi
mi-a spus El
Prietenul meu
Eu am treizeci și trei
nu te teme,
de aici se numără
timpul adevărat
grîul curat,
de aici a ieșit la mare
Iisus întrupat
nisip măcinat.

rugăciune în 31 decembrie

Dumnezeule al cerurilor
Doamne al binecuvântării
înzăpezește-mă-n sămînță
de rod
Dumnezeule al cerurilor
Doamne al ninsorii
nu Te lepăda de mine
nu mă lepăda de Tine,
ochii mei spre foarte
sus se ridică
între picul de munte
în sus
și tina pământului
jos
treizeci și unu decembrie,
murea bădia ion
beethoven scria
în surzenie
simfonia a noua
între două crize
cumplite de epilepsie
dostoievski
dirija clocotitor
orchestrele,
marile orchestre-ale cuvîntului
spre salvarea
întro frumos
a lumii.

noapte de Logos (peștele pe uscat)

pămîntul se zbătea
rotund se zbătea
ca peștele pe uscat
pîna cînd a venit
a venit și L-a aruncat
în apele începutului,
Logosul.

L-a scos luminat
botezat
primenit
mai ales alb
rotund
cum scoate la stîna
ciobanul
cașul din zer

cum cîntă păstorii
peste lume
în noaptea Cuvîntului
Ierui Doamne Ierui Ler.

moș nicu

în fiecare dimineață
moș nicu
își ridică pălăria
în fața dimineții
să audă soarele răsărind
să privească păsările vorbind
moș nicu așezat împărătește
în cerdacul casei îmbătrânite
bolnav
își dura veacul
sprijinind pe umerii săi
un întreg popor de frunze
stropite
cu gândurile sale
de năprasnice chinuri
ce-i străpungeau
în fiecare zi palmele
cu un piron
din strigătul gurii sale
prelung
ce se ridică abur spre ceruri
porneau stoluri de păsări
mari păsări
ucise
zburînd peste timpul zilei
moș nicu
bătrîn, acoperit

cu șindrilă
înverzită de mușchi
ca o troiță
bătută de vânturi
la răscruce de drumuri.

între zborul gazelei peste stînci se întinde arcul de curcubeu

cum se vede lumea de sus
mă întreabă copilul
cum se vede lumea de jos
mă întrebam eu
anii ca frunzele vezi
au zburat
ca păsările au căzut
în dulce-amară legănare,
între zborul gazelei
peste stîncile cunoașterii
se întinde arcul de curcubeu
al pasului tău
al grației dansului tău
de atunci, din depărtare
s-au scuturat mulți
castani peste zare.

unul sabie, celălalt crin

răsăriseră ascuțite
vîrfurile dimineții
ca aripile mai
marilor voievozi,
se ridicau
săgeată
mîini de rugăciune
cătred înalt
unul sabie
celălalt crin
vestitor de foc,
de albul virgin.

bunica se făcuse vară

venisem
uscată
doar lumînare de ceară
mîna trestie bătută de vînt
de ani și de ani
de nămeți și de zile
bunica albise
se făcuse vară
se-mbrăcase în alb
peste coaja de haine
înnegrită de pătimire
rugăciuni murmurate
în ogradă, prin seară.

**cînd voi mai avea eu o casă cu atîta
poezie în jur**

cînd voi mai avea eu așa
un cearceaf alb,
așa, o iubire cu nume
Iisus și Nichita,
așa o dragoste cu
cîntec
eminescu și doina
cînd voi mai avea eu
așa o mare încăpere
cu atîta poezie în jur
și atîta rugăciune-mprejur
cu atîta aer
și libertate atîta
cuvintele, fiare sălbatice

cuvintele, fiare sălbatice

îl cunoșteau
el le vorbea pre
limba lor
lupilor,
cuvintele blană aspră
de păr
îi țineau de cald
în pustia frigului
acestei lumi
pe obraz
lină atingere

duminica celor cinci pîini și doi pești

Pîine ești, IHTIS Te știu
douăsprezece coșuri pe munte
spre seară
gura mea flămîndă
gura mea mută
însetată de cuvîntul Tău
murmură lacrimă
murmură susur
de vară.

peștii și pîinea
fac șapte
cincile mii
ca la Rusalii
de botezul cerului
s-au stins
și nu s-a mai făcut
niciodată noapte

**de aici de sus se vede foarte aproape
pământul
(scara lui iacov)**

de aici de sus se
vede foarte aproape
pământul
ca o gură de rai
cu tot albastrul apelor
și aerul înalt al pădurilor
ca o sfișiere
trece prin mâna-mi
zumzetul
de miere sălbatică
al untdelemnului
scării lui iacov.

mîna ta moale, colăcel de ajun

carnea ta
a înflorit
acum
de crăciun
în extatice flori
cu albastre ninsori

mîna ta moale
colăcel
de ajun
peste lume

colindele a zăpadă
de foc
amiros
a busuioc
a paie de grîu
ridicate în valuri
peste ieslea
de Miel
în mijlocul lumii
betleem

van gogh

de crăciun
lanurile tale
ard peste
munții carpați
valurile thalassei
biruie ninsoarea

de crăciun
lanurile tale
țin loc de
lumînări
vîrtejuri
de spirale
și focuri
pline
de miez
roșu
ca pepenii
toamna

de crăciun
valurile tale
trîmbe spre
cer
se unesc cu
steaua
magilor
de crăciun
flăcările tale

floare de piersic
îmi înfloresc
în creierul
gîndului
de crăciun
prietene drag
focurile tale
din înălțime de val
se unesc cu
focurile
păstorilor
în contemplare
albastră